

ከላይ በገለጥነው መሠረት እንደ ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስን አደራ ፍጹም አምነውና አክብረው የተቀበሉ ኦርቶዶክሳውያን ክርስቲያኖች የቃል ኪዳን እናታቸው የሆነችውን ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያምን በዘወትር የምስጋና ጸሎታቸው «ተ ፎሎክ ኦ ቅድስት ስሞሙ በኩሎ ስምዋን ናንቀዳሪ ኅዜኪ ተስከሲ በእንጉሳን፤ በመንፈስ ልደት የከበሩ ቅዱሳን ሕያዋን የሆነበት ማየ ገባ የተገኘብሽ፤ የሕያዋን ጸድቃን እናታቸው ንዕድ፤ ክብርት እመቤታችን ደስ ይበልሽ፤ አንድም በቅዱስ ዮሐንስ አንጻር ልጆችሽ የምንሆን እናታችን ድንግል ማርያም ሆይ ደስ ይበልሽ። ወደ ልጅሽ ወደ ወዳጅሽ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ትለምኒልን ዘንድ ዓይነ ኅሊናችንን ወደ አንቺ እናነሳለን»⁽⁴⁰⁰⁾ እያሉ ዘወትር ያከብሯታል፤ ያመሰግናታል፤ ይማጸኑባታልም።

ዳግመኛም ቀዳሚት ሔዋን ለእግዚአብሔር ፈቃድ ባለመታ መናና ባለመታዘዟ ምክንያት የእግዚአብሔርን ጸጋ ስለተገፈፈችና የልጅነት ጸጋዋንም ስላጣች በምትኩ የቅጠል ልብስን ለራሷ አደረገች። በአንጻሩ ደግሞ አዲሲቷ ሔዋን እመቤታችን ሁሉን በጸጋ ለሚያለብ ሰው ለወልደ እግዚአብሔር ንጹሕና ቅዱስ የሆነውን ሥጋዋን የከበ ረ ልብስ ይሆነው ዘንድ ሰጥታለች። ይህንን ታላቅና ድንቅ ምስጢር አስመልክቶ ሊቁ ቅዱስ አባ ሕርያቆስ እመቤታችንን ባመሰገነት ቅዳሴው «ምዕናም ስንቲ ዘስምኒኪ ሰብሰ ስማኑኪሰ ሰብሰተ ሥጋ ዘእደተረጉም፤ የማይመረመር አማኑኤል የሥጋን ልብስነት ካንቺ የለበሳት የድኅነት መሣሪያው አንቺ ነሽ»⁽⁴⁰¹⁾ ሲል መስክሮላታል።

ቤዛዊተ ዓለም ድንግል ማርያም በዚህ የወላዲተ አምላክነት ጸጋዋ በድቀተ ኃጢአት የነበረው መላው የሰው ዘር ወደ ቀደመው ክብሩ የተመለሰባትና ወደ ጥንተ ርስቱ የገባባት ምክንያተ ድኅነት፤ መሠረተ ሕይወት ናት። በመሆኑም በምስጢረ ድኅነት ውስጥ ጎልቶ

⁽⁴⁰⁰⁾ ወ-ዳሴ ማርያም ንብስና ትርጓሜው፣ ገጽ 58-59።
⁽⁴⁰¹⁾ ቅዳሴ ማርያም ንብስና ትርጓሜው፣ ገጽ 64። Palmer, *Mary in the Documents of the Church*, 53.

የምናየው ይህ የእመቤታችን ልዩ ስታፌ በምስራቅ ኦርቶዶክስ አብያተ ክርስቲያናት ዘንድ በሰፊው ለሚዘመረውና «አካሲስቶስ ምስጋና» ["Akathistos (Non-Sitting) Hymn"]⁽⁴⁰²⁾ በመባል ለሚታወቀው ኦርቶዶክሳዊ ፍሬ ውዳሴ ዐቢይ ዘርዐ ምስጢር ሆኗል።

ይህንን ዐቢይ የእመቤታችን ውዳሴም ሚርስመን [Meersseman] የተባለው ምሁር «በጣም ጥንታዊና እጅግ ውብ ከሆኑትና በአሪ የንታል አብያተ ክርስቲያናት ሥርዓተ አምልኮ ዘወትር ከሚዘመሩት የድንግል ማርያም ምስጋናዎች ሁሉ የላቀና የታወቀ ውዳሴ ነው» ሲል ገልጿታል። በመሆኑም «አካሲስቶስ» የሚለው ቃል የት መጣው የፅርዕ/የግሪክ ቃል ሲሆን ትርጓሜ ምስጢሩም አማንያን በምስጋናው ውስጥ ጎልቶ የሚታየውንና እንደ ዕንቁ ፈርጥ የሚያበራውን አምላካዊ የድኅነት ምስጢር እያዩ፤ የወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም በድኅነተ ዓለም ውስጥ ያላትን ልዩ ስታፌ የሚያስተውሉበት ድንቅ ዝማሬ በመሆኑ ይህ መዝሙረ ድንግል ምእመናኑን በምስጋና ጊዜ እንዳይቀመጡ ይከለክላል።⁽⁴⁰³⁾

5.1.21 ወላዲተ አምላክ በቃና ዘገሊላ ሠርግ ቤት

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመዋዕለ ሥጋዊው የመጀመሪያውን አምላካዊ ድንቅ ተአምር በገሊላ ቃና ሠርግ ቤት እንዳደረገ በቅዱስ ወንጌል ተጽፎ እናገኛለን። (ዮሐ. 2-1-12) ወንጌላዊው ቅዱስ ዮሐንስ ለዚህ ልዩ አምላካዊ ተአምር ምክንያትና መሠረት የሆነው የቤ ዛዊተ ዓለም የድንግል ማርያም ምልጃ መሆኑንም አስረግጦ መስክሮ አል። ይኸውም ርኅርኅተ ልቡና የሆነችው እመቤታችን በቃና ዘገሊላ

⁽⁴⁰²⁾ Gambero, *Mary and the Fathers of the Church: The Blessed Virgin Mary in Patristic Thought*, 338-351. Palmer, *Mary in the Documents of the Church*, 54-56. Graef, *Mary: A History of Doctrine and Devotion*, 127-129. Laurentin, *The Hail Mary: Its Meaning and Its Origin*, 7. Graef, *The Devotion to our Lady*, 31-32.
⁽⁴⁰³⁾ Meersseman, *The Acatistos Hymn: Hymn of Praise to the Mother of God*, 7-20.

ሠርግ የተዘጋጀው ወይን ባለቀ ጊዜ «ወደካኔ ስለሰጠው ወይን እኮ የላቸውም፤ የወይን ጠጅ አልቆባቸዋል» (ዮሐ. 2፡4) ስትል ለልጇ ለወዳጇ ለኢየሱስ ክርስቶስ ነገረችው። ጌታችንም እናቱ ድንግል ማርያምን ሞግት ብዩ ምስጢክ እ ብስሲት ዓዳ ሲበዩከ ጊዜያዊ አንቺ ሴት ካንቺ ጋር ምን አለኝ? ጊዜዬ ገና አልደረሰም» በማለት መለሰላት። እመቤታችንም በሠርጉ በዓል ላይ ለነበሩት አገልጋዮች «ኩሱ ዘደባሰኩ ግዜ፤ የሚላችሁን ሁሉ አድርግ» ስትል በረከት የሚያገኙበትን ሥራ እንዲሠሩ አደረገችቸው። በዚህ መሠረት እኒህ አገልጋዮች በሠርጉ ሴት የነበሩትን ስድስት ጋኖች ውኃ ሞሉአቸው። ከዚህ በኋላ ገባሬ ተአ ምራት ወመን ክራት የሆነው ጌታም ውኃውን ጣፋጭ ወደ ሆነ ወይን ለወጠው።

ከላይ በገለጥነው መሠረት በቃና ሠርግ ሴት የነበሩት ጋኖቹ ስድስት መሆናቸው አዳም በወደቀ ቢሉ በስድስት ሺህ ዘመን፤ ሠለስቱ ደቂቅ በባቢሎን እሳት ውስጥ በተጣሉ ቢሉ በስድስት መቶ ዓመት አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ ወደዚህ ዓለም መጥቶ ከቅድስት ድንግል ማርያም በተዋሕዶ ሰው ሆኖ አዳምን ከነልጆቹ ለማዳኑ ምሳሌ ነው። መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ የአምላክነት ሥራው ጌትነቱንና የባሕርይ ክብሩን በገሊላ ቃና ሠርግ ሴት ገልጸዋል። ደቀ መዛሙርቱም ይህን አምላካዊ ድንቅ ተአምር አይተው እምነታቸውን ፍጹም በማጽናት ጌታን ተከትለዋል።

ይሁን እንጂ መምህራ ቅዱሳን የሆነው መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመዋዕለ ስብከቱ ሲያስተምር «መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ትስታላችሁ» (ማቴ. 22፡31) ብሎ እንዳስተማረው አንዳንድ የዋሃን ወገኖች መጽሐፍ ቅዱስ ግልጽ በሆነ መንገድ የሚያስረዳውን የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያምን አማላጅነት ለራሳቸው ተጠራጥረው፤ ሌሎችንም ሲያጠራጥሩ ይስተዋላሉ። ለዚህ የተሳሳተ አመለካከታቸው ደግሞ ከላይ የገለጥነውንና «አንቺ ሴት ካንቺ ጋር ምን አለኝ? ጊዜዬ ገና አልደረሰም» (ዮሐ. 2፡4-5) የሚለውን ገጸ ንባብ

ይጠቅሳሉ። ስለሆነም ታላቁ ሐዋርያ ብርሃነ ዓለም ቅዱስ ጳውሎስ «ግብ ዳቀትን ወትሮግሜ የሐዋርያ፤ ገጸ ንባብ ይገድላል ማለትም ምሥጢር በቶሎ ስለማይረዳ ለገንዘብ ያስቸግራል፤ ያዳግታል፤ በአንጻሩ ደግሞ ትርጓሜ ያድናል ማለትም የገጸ ንባቡን ምሥጢር አብራርቶና አፍታቶ ስለሚያስረዳ ከስሕተትና ከጥርጥር ያድናል ሲል እንዳስገነዘበው ከላይ የገለጥነውን የወንጌል ዮሐንስ ገጸ ንባብ ምሥጢራዊ ትርጓሜ ቅዱሳት መጻሕፍትን አብነትና ማስረጃ በማድረግ ከዚህ እንደሚከተለው እንመለከታለን።

5.1.21.1 «አንቺ ሴት» የሚለው ኃይለ ቃል ትርጓሜ

በመጽሐፍ ቅዱስ «ሴት» የሚለውን ቃል ትርጉም በኦሪት ዘፍጥረት 2፡21-23 ላይ እናገኛለን። በዚህ ክፍለ ንባብ ሊቀ ነገሥት ሙሴ «እግዚአብሔር አምላክም ከአዳም ጉን የወሰዳትን አጥንት ሴት አድርጎ ሠራት ወደ አዳምም አመጣት። አዳምም አለ:- ይህች አጥንት ከአጥንቴ ናት፤ ሥጋም ከሥጋዬ ናት፤ እርስዋ ከወንድ ተገኝታለችና ሴት ትባል።» ሲል ገልጸ አስረድቷል። አባታችን አዳም ከሥጋው የተገኘቸውን ሥጋ፣ ከአጥንቱ የተገኘቸውን አካል ሔዋንን ሴት ብሎ መጥራቱ መገኛዋ እርሱ በመሆኑ ነው። ስለዚህ ሴት ማለት ሥጋዋ ከሥጋዬ፣ ደሚ ከደሜ፣ አጥንቷም ከአጥንቴ ነው ማለት ነው።

በዚህ መሠረት መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እናቱ ቅድስት ድንግል ማርያምን በገሊላ ቃና ሠርግ ሴት (ዮሐ. 2፡4) እንዲሁም ራሱ በዕለተ ዓርብ የቀራንዮ መሽራ ሆኖ በታየባት በቀራንዮ መስቀል ላይ (ዮሐ. 19፡26) «አንቺ ሴት» ብሎ መጥራቱ በእርሷ በኩል የተፈጸመውን የተዋሕዶ ምሥጢር በገልጸ ያስረዳል። ምክንያቱም መድኃኒ ዓለም ክርስቶስ ለድኅነተ ዓለም ሲል በተዋሕዶ የነሣው ሥጋና ነፍስ የእመቤታችን ነውና። ስለዚህም ጌታችን እናቱ ድንግል ማርያም ስጦታ ስምላክ፣ ወሳኝ ቅዱስ ስጋና ብሔር ለሰጠው፤ እርሱም በተዋሕዶ ከእርሷ ባሕርይ

ፍጹም ሰው የሆነ የባሕርይ አምላክ መሆኑን ሲያጠይቅ እናቱን «አንቺ ሴት» ብሏታል።

ይህንን አስመልክቶ የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያም ጣዕመ ፍቅሯና ጣዕመ ውዳሴዋ የበዛለት ሰርያዊው ሊቅ ቅዱስ ኤፍሬም ሲመሰክር «... ከብካብ ንዩሕ ወመርዓ ቅዱስ፤ ድንግል ማርያም ሙሽራዋ ንዩሕ የሚሆን ንዩሕ የሠርግ ቤት ናት»⁽⁴⁰⁴⁾ በማለት በምስጢር አገናኝቶ ተናግሮላታል። ይህ የሊቁ ቃለ ውዳሴ የወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያምን ሁለንተናዊ ክብርና ልዕልና ከመመስከሩም ሌላ እመቤታችን በነገረ ድኅነት ውስጥ ያላትን ልዩ ሱታሬና ከፍተኛ ሚና በግልጥ ያሳያል፤ ያረጋግጣልም።

የቤተ ክርስቲያናችን መተርጉማን ይህን ቃለ ውዳሴ ከነገረ ድኅነት አስተምህሮ ጋር በማገናዘብ በምስጢር አራቅቀው ተርጉመውታል። ይኸውም ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመዋዕለ ሥጋዊው የመጀመሪያውን ተአምር በሠርግ ቤት ማድረጉ በሥጋዊው አማካይነት የተፈጸመውን አራት መሠረታዊ ምስጢራትን ያስረዳናል፤ ያስገነዝባናል። እነዚህም፡-

- 1ኛ) የመርጻዊ (የሙሽራ) እና የመርጻት (የሙሽሪት) መዋሐድ፤
- 2ኛ) አዝማደ መርጻዊ (የሙሽራ ወገኖች) እና አዝማደ መርጻት (የሙሽሪት ወገኖች) አንድነት፤
- 3ኛ) ሙብል መጠጥ፤
- 4ኛ) ጨዋታ፤ ተድላ ደስታ ናቸው።

እንደሚታወቀው በሠርግ ቤት ከሚከናወኑት ከእነዚህ አራት መሠረታዊ ነገሮች የመጀመሪያውና ተቀዳሚው ቅድመ ጋብቻ (ከጋብቻ በፊት) ሁለት የነበሩት የመርጻዊና የመርጻት ተዋሕዶ (አንድነት) ነው። ጌታችን በወንጌለ መንግሥቱ «ወደከውኑ ክብረቱ ስሕዱ ሥጋ፤ ናቤኪ

⁽⁴⁰⁴⁾ ውዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጉሜው፣ ገጽ 84-85።

ኢኮኑ ፪ተ ስሳ ስሕዱ ሥጋ ስሙን፤ አንድ አካል ይሆናሉ፤ እነሆ ሁለት አይባሉም፤ አንድ አካል ናቸው እንጂ።» (ማቴ. 19፡5-6) ብሎ እንዳስተማረ። በአንጻሩ ደግሞ ረቂቅና ድንቅ በሆነው የሥጋዊ ምስጢር ቅድመ ሥጋዊ ሁለት የነበሩት ትስብእትና መለኮት በተዋሕዶ አንድ መሆናቸውን በምስጢር ያስተረጉማል።

ብርሃነ ዓለም ቅዱስ ጳውሎስም ይህን ምስጢራዊ ተዋሕዶ ሲያደንቅ «በዚ ውስጥ ዝ ነገ፤ ይህ ምስጢር ታላቅ ነው»⁽⁴⁰⁵⁾ ብሏል። (ኡፌ. 5፡32) በዚህ ሐዋርያዊ ትምህርቱም በመርጻዊና በመርጻት ተዋሕዶ አንጻር የመለኮትና የትስብእት ተዋሕዶ የተፈጸመበትን አማናዊ የሥጋዊ ምስጢር ገልጿል። ከዚህ በተጨማሪም «ከሚኒ ወዚ ስሙ ምክሩ ሰዘን፤ ዩዩ። ዝኪ ዘስተፎሎ፤ በሥጋ ስብስ፤ የዚህ የሥጋዊ ነገሩ እውነት እንደመሆኑ ደገኛና ታላቅ ምስጢር ነው። ይኸውም አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ በሥጋ የታየው መታየት ነው»⁽⁴⁰⁶⁾ ሲል ድኅነተ ዓለም የተፈጸመበትን የተዋሕዶ ምስጢር በአጽንኦት ተናግሮአል። (1ኛ ጢሞ. 3፡16)

ሁለተኛው ደግሞ በሠርግ ቤት በሚፈጸመው የመርጻዊና መርጻት አንድነት ምክንያት አስቀድሞ ተራርቀው የነበሩ አዝማደ መርጻዊና አዝማደ መርጻት ይቀራረቡባታል፤ አንድ ይሆኑባታል። እንደዚሁም ሁሉ ከወልደ እግዚአብሔር ሰው መሆን (ከሥጋዊ) አስቀድሞ ተለያይተውና ተራርቀው የነበሩት አዝማደ መለኮት (ቅዱሳን መላእክት) እንዲሁም አዝማደ ትስብእት (ደቂቀ አዳም) ግሩምና ድንቅ በሚያሰኘው የተዋሕዶ ምስጢር አንድ ሆነዋል። ሊቁ ቅዱስ ያሬድ «የም ስሕዱ መርዒት ኮኑ መሳከት ወስብስ ከሙ ደስብሕዎ ሰከርከት ገንሥ በቀስ ከሚኒ፤ ምስጢረ ተዋሕዶ በተገለጠባት በዚህች ንዕድና ክብርት ዕለት ሰማያውያን (ልዑላን) የሆኑ ሠራዊተ መላእክትና ምድራውያን (ትሑታን) የሆኑ ናሎት (እረኞች) ከቅድስት ድንግል ማርያም በተዋሕዶ

⁽⁴⁰⁵⁾ የቅዱስ ጳውሎስ መጽሐፍ ንባቡ ከነትርጓሜው፣ ገጽ 290።
⁽⁴⁰⁶⁾ የቅዱስ ጳውሎስ መጽሐፍ ንባቡ ከነትርጓሜው፣ ገጽ 362።

ፍጹም ሰው ሆኖ በኤፍራታ ቤተ ልሔም በእኛ ባሕርይ የተወለደውን እነሆ ንጉሥ ክርስቶስን በታመነ ቃል ያከብሩትና ያመሰግኑት ዘንድ እነሆ አንድ ማኅበር፣ አንድ መንጋ ሆኑ” ሲል የዘመረውም ይህንን አማናዊ ምሥጢር ለመግለጻቸውና ለማስረዳት ነው።

ሦስተኛው ምሥጢራዊ ንጽጽር ደግሞ በሠርግ ቤት ሥጋዊ መብልና መጠጥ እንዲደረግ፣ አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ ከእመቤታችን ከድንግል ማርያም ሰው በሆነ ጊዜም “ሰው በእንጀራ ብቻ አይኖርም ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ” (ማቴ. 4፡4)፤ “ለሚጠፋ መብል አትሥሩ” (ዮሐ. 6፡27) ብሎ ሕይወቱን ቅዱስ የሆነውን ቃሉን ምግብ ነፍስ አድርጎ ሰጥቶናል። ዳግመኛም “... የሕይወት አንጀራ እኔ ነኝ፤ ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም፤ በእኔ የሚያምንም ሁልጊዜ ከቶ አይጠማም። ... ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው። ... ሥጋዬ አውነተኛ መብል ደሜም እውነተኛ መጠጥ ነውና። ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ በእኔ ይኖራል፤ እኔም በእርሱ አኖራለሁ።” (ዮሐ. 6፡35፣ 53-56)፤ “... መንግሥተ ሰማያት ለልጁ ሠርግ ያደረገ ንጉሥን ትመስላለች። ... እነሆ ድግሴን አዘጋጀሁ፣ ኮርማዎቼና የሰቡት ከብቶቼ ታርደዋል፣ ሁሉም ተዘጋጅቶአል፤ ወደ ሠርጉ ነ።” (ማቴ. 22፡1-4፣ 26፡26-29)፤ “ወደ በጉ ሠርግ እራት የተጠሩ ብፁዓን ናቸው” (ራእ. 19፡9) ብሎ በተናገረው መሠረት ገብስተ ሕይወት ቅዱስ ሥጋውንና ማየ ሕይወት ክቡር ደሙን ሰማያዊና ዘላለማዊ የሕይወት ማዕድ ይሆኑን ዘንድ ምግብ ነፍስ አድርጎ በጸጋ ሰጥቶናል።

አራተኛውና የመጨረሻው አንጻራዊ ትርጓሜ ደግሞ በሠርግ ቤት የአድምተኞችን ልብ የሚመስጥና ደስ የሚያሰኝ ጨዋታና እልልታ ይደረጋል። እንዲሁም በወልደ እግዚአብሔር ሰው መሆን በሰማይና በምድር ያሉ ፍጥረታት ሁሉ ፈጽመው በመደስታቸው «የሞ ተወጧደ በዛ ከሁ ዓለም፣ የሞ ተወጧደ ከሣቴ ብይሃ፣ የሞ ተወጧደ ሙድኃኔህን» እያሉ

በአንድነት የሚዘምሩና የሚያመሰግኑ ሆነዋል። ዳግመኛም ሰማያውያን መላእክት ተና ምድራውያን ኖሎት የመለኮትና የትሱብእት ተዋሕዶ አማናዊ ሆኖ በተገለጠባት ክብርት ዕለት «ከብሔት በስገዚአብሔር በሰማይ ይሁን፤ ሰላምም በምድር ለሰው ልጆችም በጎ ፈቃድ ይሁን» (ሉቃ. 2፡14) በማለት ልዩ የሆነ አዲስ ምስጋና አቅርቦዋል።

ከዚህም ጋር ታላቁ የጌታ መልአክ በዕለተ ልደት መንጋቸውን በሌሊት ነቅተውና ተግተው ሲጠብቁ ላደሩ እረኞች «እነሆ፣ ለሕዝቡ ሁሉ የሚሆን ታላቅ ደስታ የምሥራች እነግራችኋለሁና አትፍሩ፤ ዛሬ በዳዊት ከተማ መድኃኒት እርሱም ክርስቶስ ጌታ የሆነ ተወልደላችኋልና» (ሉቃ. 2፡10-11) ሲል የሰበከው ቃለ ብሥራትና ቃለ ፍሥሐ መርዓዊ (ሙሽራው) ክርስቶስ ከመርዓት (ሙሽራይቱ) እስራኤል ዘነፍስ ጋር በተዋሕዶ አንድ የሆነበትን ታላቅና ድንቅ የሥጋዊ ምሥጢር ያስረዳል፤ ያስገነዝባል። ቃለ ዓዋዲ ቅዱስ ዮሐንስ መጥምቅ «ሙሽራይቱ ያለችው እርሱ ሙሽራ ነው» (ዮሐ. 3፡29) ብሎ እንደመሰከረ።

መድኃኒት ዓለም ክርስቶስ የመጀመሪያውን ተአምር በእናቱ በድንግል ማርያም አማላጅነት በገሊላ ቃና ሠርግ ቤት የማድረጉ ምሥጢር ከነገረ ድንገት ጋር ያለው ሌላው ግንኙነት ደግሞ ኃጢአትና በደል፣ ሞትና መርገም ወደ ዓለም የገባበትን የስሕተትና የድቀት በር ለመዝጋት ነው። ይኸውም የመጀመሪያዎቹ ወላጆቻችን አዳምና ሔዋን ሠቲኔ ከገ የሆነው አምላክ ባርኮና ቀድሶ አክብሮ የሰጣቸውን የጋብቻ ጸሞደት (ጎብረትና አንድነት) አጽንተው ባለመጠበቃቸው ምክንያት በምክረ ከይሲ ተታልለው ወድቀዋል። በሌላ አገላለጽ እናታችን ሔዋን ፈጣሪዋ እግዚአብሔር ወዳና ፈቅዶ፣ ባርኮና ቀድሶ ከሰጣት አካል (ከአዳም) ጋር የነበራትን የትዳር ጓደኝነት (አንድነት) ትታና ረስታ እግዚአብሔር ካልፈቀደላትና ካልሰጣት ሌላ ባዕድ አካል (አባብ) ጋር

በመወዳጀቷ ኃጢአትንና ሞትን አምጥታለች። (ዘፍ. 3÷1-5) በአንጻሩ ደግሞ አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለመለኮትና ለትስብእት አንድነትና ተዋሕዶ ምሳሌ የሆነው የመርጻዊና የመርጻት ተዋሕዶ በተደረገበት በቃና ዘገለላ ሠርግ ቤት ተገኝቶ የጌትነቱን ሥራ መሥራቱና የአምላክነቱን ምስጢር መግለጡ ለቀደመው የአዳምና የሔዋን ስሕተትና በደል ካሣ መሆኑን ልብ ይሏል።⁽⁴⁰⁷⁾

ከላይ የገለጥነው ምስጢራዊ ትርጓሜ በቀዳሚት ሔዋን ምክንያት በሰው ዘር ላይ የተላለፈው መርገምና የሞት ፍርድ በዳግሚት (አዲሲቷ) ሔዋን በድንገል ማርያም አማካይነት እንደቀረና እንደተሻረ በማረጋገጥ ወላዲቱ አምላክ ድንገል ማርያም በነገረ ድኅነት ውስጥ ያላትን ሰፊ ድርሻና መሠረታዊ ሚና በግልጥ ያስረዳል፤ ያስገነዝባልም። በመሆኑም አበው «ወድቀው ይነሣል በእጅ ዘግይተው ይከብሯል በልጅ» እንዲሉ በቀዳሚት ሔዋን ስሕተት ምክንያት በኃጢአት ወድቆ፣ ከፈጣሪው ርቆ፣ ከክብሩም ተዋርዶ የነበረው የሰው ሕይወት በኋለኛው ዘመን ወለተ ሔዋን በሆነችው በዳግሚት ሔዋን በቅድስት ድንገል ማርያም አማካይነት ከድቀት ኃጢአቱ በመነሣቱና አጥቶት የነበረውን ልጅነት፣ ጸጋና ክብር ዳግመኛ በማግኘቱ እመቤታችን መሠረተ ሕይወት፣ ምክንያተ ድኅነት ሆነች።

በዚህም ልዑብ ባሕርይ እግዚአብሔር «በአንተና በሴቲቱ በዘርህና በዘርዋ መካከል ጠላትነትን አደርጋለሁ። እርሱ ራሱን ይቀጠቅጣል፤ አንተም ስኩናውን ትቀጠቅጣለህ» (ዘፍ. 3÷15) ሲል አስቀድሞ የሰጠው ተስፋ ድኅነት በድንገል ማርያም በመፈጸሙ ቅዱሳት መጻሕፍት በመተባበር እመቤታችንን «ሴት» እያሉ

⁽⁴⁰⁷⁾ ዐጻ ዘርዐ ያዕቆብ፣ [Emperor Zara Yacob]፣ መጽሐፈ ብርሃን፣ [“The Book of Light”] CSCO, 84-87. Galot, *Mary in the Gospel*, 104-111, 274-276. Sheen, *The World's First Love*, 117-120. Bauer. *The Essential Mary Handbook: A Summary of Beliefs, Devotions, and Prayers*, 53-54. Russell, "The Blessed Virgin Mary in the Bible: The Scriptural Basis of Ecumenical Dialogue", 48-49. ወንጌል ቅዱስ ገብሩና ትርጓሜው፣ ገጽ 460-461።

የሚጠሩበትን ዐቢይ የድኅነተ ግለም ምስጢር በግልጽ መረዳትና መገንዘብ ይቻላል።

ታላቁ ሐዋርያ ብርሃነ ግለም ቅዱስ ጳውሎስም የዚህን ተስፋ ድኅነት ፍጻሜ አስመልክቶ ሲናገር «ወከሙ በዩከ ሰድሞሁ ፊነወ ከግዚአብሔር ወበዳ ወተወሰደ ከምብከሲት፤ ነገር ግን የዘመኑ ፍጻሜ በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር ልጁን ላከ፤ ከሴትም ተወለደ» (ገላ. 4÷4) በማለት መስክ ሮአል። ዳግመኛም ከዚህ ሁሉ ሐተታና ትርጓሜ ለመዳን እመቤታችን ድንገል ማርያም ሴት ስትሆን ልማድ አንስት አልደረሰባትምና አዋልዶ ኢየሩሳሌም 'ኃይል አርያማዊት' ይሏት ነበር። ስለዚህም እመቤታችን በከሚን ወበተ ክዳም ወሔዋን የሆነች ሴት እንደሆነች ለማስረዳት «አንቺ ሴት» አለ።

ከዚህም ጋር በቀዳሚት ሴት በሔዋን ምክንያት የመጣው ስሕተትና መርገም ከሚኖሩት ከሙሴም በመሆነችው በዳግሚት ሔዋን በእመቤታችን እንደተደመሰሰ ለማጠየቅ «አንቺ ሴት» ሲል ገልጿታል። ስለሆነም መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እናቱ ቅድስት ድንገል ማርያምን በቃና ዘገለላ ሠርግ ቤት (ዮሐ. 2÷4)፣ እንዲሁም በቀራጽ መስቀል ላይ ሳለ (ዮሐ. 19÷26) «አንቺ ሴት» ብሎ መጥራቱ ከላይ ከጠቀስነውና በቅድስት ኦሪት ከተነገረው አምላካዊ ተስፋ ድኅነት ጋር በምስጢር የተገናዘበና የተሰናሰለም መሆኑን ይመለከቷል።

በመጨረሻም «አንቺ ሴት» የሚለው አነጋገር የዕብራውያን የአነጋገር ዘይቤ በመሆኑ የአገሩን ባሕልና የሕዝቡን ልማድ የሚያመለክት እንጂ አንዳንዶች እንደሚመስላቸው ከዚህ የወጣ የንቀት ወይም የጥላቻ አልያም ደግሞ የማቃለል አነጋገር አይደለም። ለዚህም «አንቺ ሴት አምነትሽ ታላቅ ነው እንደወደድሽ ይሁንልሽ» (ማቴ. 15÷28) ሲል መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በፍጹም እምነትና ትሕትና ወደ እርሱ ዘንድ ለመጣችው ለከነናዊቷ ሴት የተናገረው ቃለ አክብር፣ ዳግመኛም «አንቺ ሴት እነዚያ ከሳሾችሽ ወዴት አሉ?» (ዮሐ. 8÷10) ሲል በይቅር

ታውና በምሕረቱ የተቀበላትን ኃጢአተኛ ሴት መጠየቁ፤ እንዲሁም በዕለተ ትንሣኤው «አንቺ ሴት ስለምን ታለቅሻለሽ?» (ዮሐ. 20÷13)፤ በማለት ቅዱሳን መላእክትና ራሱ የትንሣኤው ባለቤት አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ መግደላዊት ማርያምን ማነጋገራቸው በቂ ማስረጃና ምስክር ነው።⁽⁴⁰⁸⁾

ስለሆነም በእነዚህ ቃላት መጻሕፍት ማስረጃነት «አንቺ ሴት ካንቺ ጋር ምን አለኝ?»፣ «አንቺ ሴት እነሆ ልጅሽ» የሚለው አባባል በእስራኤላውያን ዘንድ በስፋት የታወቀና የሚሠራበት አክብሮታዊ የአነጋገር ዘይቤ መሆኑን መረዳትና መገንዘብ ያስፈልጋል።

5.1.21.2 «ከአንቺ ጋር ምን አለኝ?» የሚለው ገጸ ንባብ ትርጓሜ

በመጽሐፍ ቅዱስ በስፋት እንደተገለጸው «ከአንቺ ጋር ምን አለኝ? ከአንተ ጋር ምን አለኝ?» የሚለው አነጋገር በብሉይ ኪዳንም ሆነ በአዲስ ኪዳን ፍጹም አክብሮትንና ትሕትናን የሚገልጽ እንጂ ከዚህ የወጣ ሌላ ትርጉም ፈጽሞ የለውም። ለምሳሌ ያህል በንመሰከት በመጽሐፈ ነገሥት ቀዳማዊ 17÷18 ላይ የሰራጥታዎ መበለት (የነቢዩ ዮናስ እናት) ነቢዩ እግዚአብሔር ኤልያስን «እግዚአብሔር ሰው ሆይ ከአንተ ጋር ምን አለኝ? ኃጢአቱንስ ታሳስብ ዘንድ ልጄንስ ትገድል ዘንድ ወደ እኔ መጥተሃል? አሰኝው» ተብሎ ተጽፏል። ታዲያ በዚህ ገጸ ንባብ መሠረት የሰራጥታዎ ሴት የእግዚአብሔር ሰው ኤልያስን የተናገረችው በፍጹም አክብሮትና ትሕትና ነው? ወይስ በንቀትና በጥላቻ? ስለዚህም ይህ ዘይቤያዊ አገላለጽ ፍጹም ትሕትናንና አክብሮትን የተመሳ አነጋገር እንጂ ሌላ አለመሆኑን ማስተዋል ይገባል።

ዳግመኛም በማቴዎስ 8÷29 ላይ ወንጌላዊው ቅዱስ ማቴዎስ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ጌርጌሴናን አገር በመጣ ጊዜ

⁽⁴⁰⁸⁾ አንዱዓለም ዳግማዊ (ዲያቆን)፣ ክብረ ድንገል፣ ገጽ 6።

አጋንንት «ኢየሱስ ሆይ የእግዚአብሔር ልጅ ከአንተ ጋር ምን አለኝ? ጊዜው ሳይደርስ ልታጠፋን /ልታሰቃየን/ ወደዚህ መጣህ? እያሉ ሎሽ» በማለት ገልጸዋል። ታዲያ እንደ አንዳንዶች አባባል «አንቺ ሴት ካንቺ ጋር ምን አለኝ?» የሚለው ገጸ ንባብ የጥላቻና የንቀት አነጋገር ነው ከተባለ በዚህ ዓውደ ንባብ መሠረት አጋንንት የባሕርይ አምላክ ወልደ እግዚአብሔርን ናቁት፣ ሰደቡት፣ አቃለሉት፣ ዘበቱበት ሊባል ነው? በፍጹም! ይህም እንዳይባል አጋንንት እንኳን በኃያሉ አምላክ በእግዚአብሔር ፊት ቆመው ሊሳደቡ ይቅርና እርሱን አምነው፣ በፈቃዱ ጸንተው በሚኖሩ ምእመናን ፊት እንኳን መቆም አይቻላቸውም። (መዝ. 90÷1-7፣ ማቴ. 10÷1፣ ሉቃ. 9÷1-2፣ 10÷47፣ 1ኛ ጴጥ. 5÷8-9፣ ያዕ. 4÷7-8) ስለዚህም ከዚህ ገጸ ንባብ አጋንንት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በታላቅ ፍርሃትና በፍጹም አክብሮት ፈርተውና ተንቀጥቅጠው «ጌታ ሆይ ካንተ ጋር ምን አለኝ?» ብለው እንደለመኑት ልብ ይሏል።

እንግዲህ በአጭሩ ከላይ በገለጥናቸው የቅዱሳት መጻሕፍት ምስክርነት «አንቺ ሴት ከአንቺ ጋር ምን አለኝ?» (ዮሐ. 2÷4) የሚለው ገጸ ንባብ እናቱ ሆይ የምትጠይቁኝን ላላደርግልሽ፣ የምትለምኒኝን ነገር ሁሉ ላላፈጽምልሽ ከአንቺ ጋር ምን ጠብ፣ ምንስ ክርክር አለኝ? አንድም በእኔና በአንቺ መካከል ምን ችግር አለ? ማለት መሆኑን ማስተዋል ይገባል።⁽⁴⁰⁹⁾ ዳግመኛም ይህ ገጸ ንባብ አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ እናቱ ቅድስት ድንግል ማርያምን በፍጹም ትሕትና እንዳነጋገራትና ፍጹም በሆነ አክብሮታዊ ቃል እንደመለሰላት ያስረዳል እንጂ ከዚህ የወጣ ሌላ ፍቺና ትርጉም የለውም። ይህም ይታወቅ ዘንድ ሙዝገብ በጌከት የሆነችው እመቤታችን «ወይን እኮ የላቸውም» ስትል ለልጇ ለወዳጇ ለኢየሱስ ክርስቶስ ያቀረበችው ጥያቄ ተፈጽሞላታል።

⁽⁴⁰⁹⁾ ወንጌል ቅዱስ ንባብና ትርጓሜው፣ ገጽ 459-461። አንዱዓለም ዳግማዊ (ዲያቆን)፣ ክብረ ድንገል፣ ገጽ 6።

ሥዕል 14:- ወሳዒት ስምሳክ በገሌ ቃና ሠርግ ቤት

«ከ ድንገት ስደት ጎበ መዘከር ዘሊደረሰኝ ኩሱ፤ ድንገል ሆይ ከሚያስብ ሁሉን ከማይዘነጋ ከልጅሽ ዘንድ አሳስቢ»

(መጽሐፈ ቅዱስ፣ ገጽ 190)

ማርያም ድንገት ስደት ጎበ መዘከር፣
ስመ ነገዳ ርኅቀ ወቅደ ዕራቀ፤
ስድጋዝኖ ስላዳ ስሰሙ ስነጉ ስነቁ።

(መልክዐ ማርያም፣ ገጽ 525)

5.1.21.3 «ጊዜዬ ገና አልደረሰም» የሚለው ኃይለ ቃል ትርጓሜ

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በገሌላ ቃና ሠርግ ቤት የወይን ጠጅ እንዲሰጥ እናቱ ድንገል ማርያም በጠየቀችው ጊዜ «ዓዲ ሲበቆህ ጊዜዬ፤ ጊዜዬ ገና አልደረሰም» (ዮሐ. 2፥4) ሲል መልሶላታል። የቅዱሳት መጻሕፍት ትርጓሜ መምህራን ጌታችን ይህን ኃይለ ቃል ስለ አራት ነገሮች እንደተናገረ አስረድተዋል።⁽⁴¹⁰⁾ ይኸውም፡-

የመጀመሪያው ምክንያት የሥራ አምላክና የጊዜ ባለቤት የሆነው መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሥራውን ሁሉ የሚሠራበትና ፈቃዱንም የሚፈጽምበት የራሱ ጊዜ እንዳለው ለማጠየቅ ነው። ይህንን አስመልክቶ ልቦ አምላክ ቅዱስ ዳዊት በመዝሙሩ ሲናገር «ጊዜ ገቢዬ በስግዚአብሔር፤ ልዑላ ባሕርይ እግዚአብሔር ሥራውን የሚሠራበት ጊዜ አለው» (መዝ. 118፥126) በማለት መስክሮታል። ከዚህም ጋር ብርሃነ ዓለም ቅዱስ ጳውሎስ «ነገር ግን የዘመኑ ፍጻሜ በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር ልጁን ላከ፤ ከሴትም ተወለደ» (ገላ. 4፥4) በማለት በአጽንኦት አረጋግጧል።

ሁለተኛው ምክንያት ደግሞ እመቤታችን «የወይን ጠጅ እኮ የላቸውም» የሚለውን ጥያቄ ባቀረበችበት ጊዜ በጋኖቹ ውስጥ የነበረው ወይን ገና ፈጽሞ አላለቀም ነበርና ጌታችን «ጊዜዬ ገና አልደረሰም» አላት። ይኸውም ምሥጢሩ በረከተ ሥጋ፣ በረከተ ነፍስን የሚያደለው ጌታ በጋኖቹ ውስጥ የነበረውን ተረፈ ወይን ብቻ አበርክቶ ሰጥቶ ቢሆን ኖሮ ተአምራቱ ፈጽሞ ባልተደነቀም ነበር። በአንጻሩ ግን ጋኖቹ ፈጽሞ ባዶ ከሆኑ በኋላ ስምዖን ስለቦ

⁽⁴¹⁰⁾ ቅዱስ ወንጌል ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 459።

(ከምንም) አምጥቶ ማስገኘትና መስጠት የአምላክነት ግብር ብቻ በመሆኑ አምላክነቱ፣ ጌትነቱ፣ የባሕርይ ክብር ይገለጥ ዘንድ ይህን አለ።

ሦስተኛው ምክንያት ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም «ወይን እኮ የላቸውም» የሚለውን ልመና ለልጇ ባቀረቡት ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ የሚሆን የእስቆርታዊው ይሁዳ ከሠርጉ ቤት ወጣ ብሎ ነበርና እስኪመለስ ድረስ ጌታችን «ጊዜዬ ገና አልደረሰም» አለ። ምክንያቱም ይህ ይሁዳ ጌታን በጸሎተ ሐሙስ ምሽት በትክክል ተኮሮ (በመሳም ምልክት) ጌታውን አሳልፎ ለመከራና ለሞት የሚሰጠው ነውና ከተአምራቱ ቢለዩኝ ከሞቱ ገባሁበት እንዳይል ምክንያት ለማሳጣት ነው። ይህንን ራሱ ባለቤቱ ጌታችንን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በመዋዕለ ስብከቱ ሲያስተምር «አሁን ግን ለኃጢአታቸው ምክንያት የላቸውም» (ዮሐ. 15፥22) ሲል አስገንዝቦአል።

አራተኛውና የመጨረሻው ምክንያት ደግሞ ቀደም ብለን እንደገለጥነው አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ የመጀመሪያውን ተአምር በገሊላ ቃና ሠርግ ቤት ያደረገው በሥጋዊው ምስጢር የሚፈጽመውን የቤዛነት ሥራና በዚህም ለሰው ልጆች የሚሰጠውን የድኅነት ጸጋ ለመግለጥ መሆኑን ተመልክተናል። ስለሆነም የቀራንዮ መሽራ ኢየሱስ ክርስቶስ «ጊዜዬ ገና አልደረሰም» ማለቱ ከሚኖረውን ገደብ ማለትም ማየት ደሙን በመስቀል ላይ ለዓለም ሁሉ የሚሰጥበት (የሚያፈስበት) ጊዜ ገና መሆኑን ሲያጠይቅ ነው። ይህም ይታወቅ ዘንድ ጌታችን የቤዛነቱን ሥራ የሚፈጽምበት ጊዜ ሲደርስ ለደቀ መዛሙርቱ «የሰው ልጅ

ይከብር ዘንድ ሰዓቱ ደርሶአል። እውነት እውነት እላችኋለሁ የሰንዴ ቅንጣት በምድር ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች፤ ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች» (ዮሐ. 12፥23-24) ሲል በምስጢር ገልጾ ነግሯቸዋል።

ከዚህም ጋር የድኅነተ ዓለም ተስፋ የሚፈጸምበት ሰዓት ሲደርስ «በመሸም ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋር በማዕድ ተቀመጠ። ... ጽዋውን አንገሥቶ አመስግኖም ሰጣቸው እንዲህም አለ፡- ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ፤ ስለ ብዙዎች ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው። ነገር ግን እላችኋለሁ በአባቴ መንግሥት ከእናንተ ጋር ከዚህ ከወይን ፍሬ አዲሱን እስኪመጣበት እስከዚያ ቀን ድረስ ከዛሬ ጀምሮ አልጠጣውም» (ማቴ. 26፥20፣ 27-29) ብሎ በተናገረው አምላካዊ ቃለ በረከት አማካይነት መሥዋዕተ ወንጌል (ምስጢር ረቁርባን) ተመሥርቷል።

እመቤታችን ድንግል ማርያም ወንጌላዊው ቅዱስ ሉቃስ «ወክሙስ ተዓቅብ ዘንተ ከሱ ነገረ። ወትወደዮ ወክተ ሰባ፤ እናቱም ይህን ነገር ሁሉ በልብዋ ትጠብቀው ነበር» (ሉቃ. 2፥51) ብሎ እንደተናገረው የልጇ የወዳጇ የኢየሱስ ክርስቶስ ቋንቋ በቶሎ የሚገባት የበረከት እናት፣ የምስጢር መዝገብ በመሆኗ በሠርጉ ቤት የነበሩትን አገልጋዮች «ከሱ ዘዩበስከሙ ገበዩ፤ የሚላችሁን ሁሉ አድርገ» (ዮሐ. 2፥5) ብላ አሳሰባቸው። በዚህም መርሕ ቃል መሠረት መዝገብ በረከት፣ መራሒተ ፍኖት የሆነችው እመቤታችን ወደ ልጇ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ አምላካዊ ጸጋና በረከት መርታ አደረሰባቸው (ሥዕል 11 ይመልከቱ)። ሌላው ምስጢር ደግሞ አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድን ድኅረ ዓለም ያለ አባት በሥጋ የወለደችው ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም በገሊላ ቃና «የሚላችሁን ሁሉ አድርገ» ማለቷ በፈለገ ዮርዳኖስና በደብረ ታቦር «በእርሱ ደስ የሚላኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት» (ማቴ. 3፥17፣ 19፥5) ሲል የተናገረውና ቅድመ

ዓለም ያለ እናት ከባሕርዩ የወለደው የእግዚአብሔር አብ ምሳሌ እንደሆነችም ያጠይቃል።(41)

ርገርገተ ገሊና የሆነችው ቤዛዊተ ዓለም ድንግል ማርያም በዚህ ምልጃዋና ርገራጌዋ ልቡናችንን ዘወትር በጎ ወደሆነው ወደ ልጇ ፈቃድ የምትመራን የማትሰበርና የማታዘነብል አማናዊት በት ረ ላይማናታችን ናት። ሊቁ ቅዱስ ኢፍሬም በውዳሴው «በት፤ ሃይማኖት ዘኢትዳንን ምስማክሙ ሰቅዱሳን፤ የማትለወጥ የቅዱሳን ሃይማኖታቸው አንቺ ነሽ»(42) ሲል እንዳመሰገናት። ስለሆነም ወላዲተ ስምላክ በገሊላ ቃና ሠርግ ቤት ያደረገችው ምልጃ ባዶ የነበሩት ጋኖች ጥዑም በሆነ ወይን እንዲመሉ ከማድረግም በላይ ደቀ መዛሙርቱም እምነታቸውን እንዲያጸኑ አስችሏቸዋል።

ወንጌላዊው ቅዱስ ዮሐንስ ይህንን አስመልክቶ ሲናገር «ኢየሱስ ይህን የምልክቶች መጀመሪያ በገሊላ ቃና አደረገ፤ ክብሩንም ገለጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም በእርሱ አመኑ» (ዮሐ. 2፥11) ብሏል። ይህም ማለት መድኅን ዓለም ኢየሱስ ክርስቶስ በእመቤታችን በድንግል ማርያም ልመናና አማላጅነት የጌትነቱን ሥራ ሠርቶ የእምላክነቱን ምስጢር በገለጠ ጊዜ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «ንቁ፥ በሃይማኖት ቁሙ፥ ጉል ምሱ ጠንክሩ» (1ኛ ቆሮ. 16፥13) ሲል እንዳስገነዘበው ደቀ መዛሙርቱ እምነታቸውን የበለጠ ማጽናታቸውንና ማጠንከራቸውን መናገር ነው።

ይህንን ታላቅ ምስጢር አስመልክቶ በቤተ ክርስቲያናችን ዘወትር የሚዘመረው የእመቤታችን ምስጋና «ሰላሳ ሰነ ገበ እግዚአብ ሠሙድንነን ሲየትስ ከርሱት። ያዳንግን በርተሳት ሃይማኖት ሠስት ስሚን ዚአቡ፤ የባሕርያችን መመኪያ፤ እምላክን የወለድሽ ድንግል ማርያም ሆይ

(41) Laurentin, *Hail Mary: Its Meaning and Its Origin*, 57-58. Galot, *Mary in the Gospel*, 153-154. Nouwen, *Behold the Beauty of the Lord: Praying with Icons*, 32, 40. መዝሙረ ድንግል፣ ገጽ 6፣ 59።

(42) ወ-ዳሌ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 180።

አንድነቱን ሦስትነቱን፤ አንድም ሥጋዊውን በማመን በቀናች ሃይማኖት ያጸናን ዘንድ ወደ ጌታችንና መድኃኒታችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ለምነልን፤ አማልጅን»(43) በማለት ሰዓሊተ ምሕረት፣ ምዕራግ ጸሎት የሆነችው ድንግልን በታመነው ልመናዋና አማላጅነቷ ይማጸናታል።

በመሆኑም አርቶዶክሳውያን ሠዓልያን [Orthodox Iconographers] ወላዲተ ስምላክ ድንግል ማርያም በቃል ኪዳኗ ለሚማገጡና በአማላጅነቷም ለሚታመኑ ሁሉ ጠፎጠፍ ልዩና መሆኗን የቅዱሳት ሥዕላት ሊቃውንት «ጠፎጠፍ ጩታ» ወይም *Hodegetria* - "She Who Shows the Way" ወይም በግሪኩ [Ὀδηγη] በተሰኘው አርቶዶክሳዊ የእመቤታችን ሥዕል (ምስለ ፍቁር ወልዳ) አማካይነት በስፋት ይገልጻሉ። በዚህ ሥዕል ላይ እንደምንመለከተው ቤዛዊተ ዓለም ድንግል ማርያም ቀኝ አጃን ወደ ተወዳጁ ልጇ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደዘረጋች ያሳያል። ትርጓሜ ምስጢሩም መርሕ ለመንግሥተ ሰማያት የተባለች እመቤታችን ወደ ልጇ፣ ወደ ወዳጇ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘወትር የምትመራን የበረከት እናት መሆኗን ይገልጻል።

በዚህም ጋር የእመቤታችን ሁለንተናዊ ሕይወት ከክርስቶስ የማዳን ሥራ ጋር በእጅጉ የተዋሐደ መሆኑን በመግለጥ በነገረ ድንከት ውስጥ ያላትን ዐቢይ ድርሻና ጉልህ አስተዋጽኦም አስረግጦ ይመሰክራል።(44) በመጨረሻም እመቤታችን ድንግል ማርያም በገሊላ ቃና ሠርግ ዘልጃ ከወዳጇ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር መጠራቷ (ዮሐ. 2፥1-2) በምስጋናችን፣ በመዝሙራችንና በቅዳሴያችን ሁሉ የእርሷ ሕይወት ክልጃ የማዳን ሥራ ጋር በእጅጉ የተዋሐደና ፈጽሞ የማይለይ መሆኑን በምስጢር ያስተረጎማል።

(43) ወ-ዳሌ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 205-206። Daniel, *Blessed Virgin Mariam*, 137. ወንጌል ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 460-461።

(44) Haldeman, *The Marian Icons of the Painter Fré Seyon: A Study in Fifteenth Century Ethiopian Art, Patronage, and Spirituality*, 117. Hainsworth, "The Ever-Virginity of the Mother of God," 16. Mascall, "The Mother of God," 173, 180-181, 191. Meersseman, *The Acatistos Hymn: Hymn of Praise to the Mother of God*, 47, 51, 55. Galot, *Mary in the Gospel*, 157-158.